

Rom 14, 20

20: Ødelegg ikke Guds verk for matens skyld! Alle ting er nok rene, men det er ondt for det menneske som spiser og tar anstøt.

Som vi nettopp sa, så er denne advarselen allerede uttalt tidligere i kapitlet med nesten de samme ordene, og derfor også til en viss grad forklart. I v. 15 sa Paulus: "Du skal ikke med maten din ødelegge den som Kristus døde for". Dette heter altså her: Ødelegg ikke Guds verk for matens skyld. "Guds verk" kunne ganske rett utelukkende oppfattes som nådens verk i din brors sjel (iflg. Joh 6: 29). Men Paulus synes likevel med dette å ha tenkt på hele det dyrekjøpte og troende mennesket (v. 15); det Guds tempel og oppbyggingen av dette, som han nettopp har omtalt (v. 19). På et annet sted sier han også at "vi er Guds verk, skapt i Kristus Jesus ..." (Ef 2: 10), og at vi er "en ny skapning" (2Kor 5: 17). Da ser vi også ennå alvorligere på advarselen: "Ødelegg ikke Guds verk", når vi husker at det ikke bare er tale om et enkelt Guds verk i sjelen, men hele mennesket som ødelegges (sv.: nedbrytes), som med ånd, sjel og legeme sendes i den evige fortapelse. Dette er jo en forferdelig gjerning, å ødelegge Guds herligste verk, "ødelegge Guds tempel".

Dette taler Paulus disse forskrekkelige ordene om i 1Kor 3: 17: "Hvis noen ødelegger Guds tempel, skal Gud ødelegge ham. For Guds tempel er hellig, og dere er dette templet". Å, måtte hver eneste kristen huske på at så forferdelige ting kan han komme til å gjøre, bare med noe så uskyldig som "mat". Hvis han i uforsiktig bruk av sin frihet frister en svak bror til noe som ødelegger hans samvittighet. Dette skjer særlig når en bror forledes til å ta etter deg på et tidspunkt da han selv ikke er blitt fullt overbevist om at dette ikke er synd. Det er derfor Paulus igjen tilføyer: Alle ting er nok rene, men det er ondt for det menneske som spiser og tar anstøt. Dette hadde Paulus allerede sagt i v. 14. Der gav han først uttrykk for sin fulle overbevisning om at "ingenting er urent i seg selv". Etterpå føyer han så til: "Men for den som betrakter noe som urent, for ham er det urent". Her sier han nå at det er "ondt" for det menneske som spiser og tar anstøt. Og av et slikt anstøt kan det følge stor skade; først og fremst tvil, deretter fullkommen vantro og alt åndelig forfall.

Etter denne alvorlige advarselen kommer apostelen nå med en tilføyelse som burde være alle Guds barns frivillige grunnholdning overfor sine svake brødre: